

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwietnia 2012r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSA Zdzisław Pachowicz

po rozpoznaniu w sprawie skazanego **J. M.**

zażalenia wniesionego przez obrońcę skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 12 marca 2012r. (IV Kow. 574/12/wz)

w przedmiocie umorzenia postępowania w kwestii warunkowego przedterminowego zwolnienia

na podstawie art.437 § 1 kpk w zw. z art. 1 § 2 kkw

p o s t a n a w i a

zaskarżone postanowienie uchylić i sprawę przekazać Sądowi Okręgowemu w Opolu do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Opolu postanowieniem z dnia 12 marca 2012r. umorzył postępowanie w sprawie J. M. w kwestii warunkowego przedterminowego zwolnienia tego skazanego na podstawie art. 155 § 1 kkw

Na powyższe postanowienie złożył zażalenia obrońca skazanego, który zarzucił:

1. Naruszenie przepisu art.155 § 1 kkw poprzez przyjęcie, że w stosunku do skazanego J. M. nie zachodzą przesłanki do zastosowania warunkowego zwolnienia na podstawie art. 155 § 1 kkw, albowiem przed udzieleniem rocznej przerwy w wykonywaniu kary pozbawienia wolności skazany nie odbył co najmniej 6 miesięcy tej kary;
2. Naruszenie przepisu art.77 kk poprzez wydanie orzeczenia w niniejszej sprawie bez wglądu w wywiad środowiskowy o skazanym sporządzony przez kuratora.

W oparciu o powyższe zarzuty obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i udzielenie skazanemu J. M. warunkowego przedterminowego zwolnienia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie w części, w jakiej kwestionuje ustalenie Sadu Okręgowego w przedmiocie braku przesłanek formalnych do skorzystania z warunkowego przedterminowego zwolnienia na zasadach określonych w art. 155 § 1 kkw.

Podzielić należy stanowisko obrońcy skazanego, że interpretacja w/w przepisu została przeprowadzona przez Sąd I instancji w sposób niezasadnie zawężony i sprzeczny z jego wykładnią literalną, od której odstępianie byłoby uzasadnione tylko wówczas, gdyby jej wyniki prowadziły do wniosków absurdalnych. Tymczasem wnioski do jakich prowadzi ten rodzaj wykładni absolutnie za takie nie mogą być uznane.

W przepisie art. 155 § 1 kkw ustawodawca zawarł jedynie taki wymóg, aby przerwa w wykonywaniu kary pozbawienia wolności trwała co najmniej jeden rok, a skazany odbył co najmniej 6 miesięcy kary, która nie przekracza 3 lat.

Nie określa natomiast w jakim czasie – czy przed, czy też po skorzystaniu z przerwy – kara musi być odbyta (zob. postanowienie SA we Wrocławiu z 28.06.2010r., II AKZw 492/10, KZS 2011/1/109). Gdyby dla ustawodawcy miała znaczenie kolejność, w jakiej następuje odbycie 6 miesięcy kary i korzystanie z rocznej przerwy w jej odbywaniu, to wyraźnie stwierdziłby to w omawianym przepisie, tak jak czyni to w innych sytuacjach (np. art. 64 § 2 kk – „sprawca uprzednio skazany”).

W wymienionym wyżej postanowieniu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 28 czerwca 2010r. wyrażono pogląd, że termin użyty w art. 155 § 1 kk „odbył co najmniej 6 miesięcy kary” oznacza, że warunek ten musi być spełniony w chwili ubiegania się o warunkowe przedterminowe zwolnienie, a nie już w momencie udzielania przerwy w karze. Sąd Apelacyjny rozpoznający niniejsze zażalenie w pełni ten pogląd akceptuje, jak również inne zawarte tam krytyczne wywody odnoszące się odmiennego w tej materii orzecznictwa sądowego.

W tych warunkach konieczne było uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, albowiem w dotychczasowym postępowaniu nie poczyniono żadnych ustaleń i ocen w kwestii prognozy społeczno-kryminologicznej, co uniemożliwia wydanie orzeczenia o charakterze reformatoryjnym.

W związku z powyższym orzeczono – jak na wstępie.